

Riktlinjer för behandling av marknads- och motpartsriskexponeringar i standardformeln

Inledning

- 1.1. I enlighet med artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (nedan "Eiopa-förordningen") ⁽¹⁾ utfärdar Eiopa riktlinjer för behandling av marknads- och motpartsriske exponeringar i standardformeln.
- 1.2. Dessa riktlinjer hänvisar till artikel 104 och 105 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (nedan "Solvens II") ⁽²⁾ och även till artiklarna 164–202 i genomförandeåtgärderna⁽³⁾.
- 1.3. Riktlinjerna riktar sig till tillsynsmyndigheter enligt Solvens II.
- 1.4. Dessa riktlinjer syftar till att underlätta konvergens av praxisen i medlemsstaterna och stödja företagen i tillämpningen av marknads- och motpartsriskmodulerna i standardformeln.
- 1.5. För dessa riktlinjer har följande definition formulerats:
 - "Kort aktieposition": en kort position avseende kapital till följd av en kort försäljning enligt punkt 1.b i artikel 2 i förordning (EU) 236/2012.
- 1.6. Termer som inte definieras i dessa riktlinjer har den betydelse som definieras i de rättsakter som anges i inledningen.
- 1.7. Riktlinjerna ska tillämpas från och med den 1 april 2015.

Riktlinje 1 – Ersättningar till anställda

- 1.8. Om skulder för ersättningar till anställda redovisas i enlighet med kapitel II i genomförandeåtgärderna, bör företaget ta hänsyn till dessa vid beräkningen av kapitalkraven för modulerna för motpartsrisk och marknadsrisk. I samband med detta bör företaget ta hänsyn till typen av ersättningar och, i förekommande fall, typ av avtal med tjänstepensionsinstitut enligt definitionen i direktiv 2003/41/EG, eller något annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag som tillhandahåller sådana tjänster.
- 1.9. Om förvaltningen av de tillgångar som motsvarar skulderna för ersättningar till anställda har lagts ut, bör företag med en sponsorroll beakta dem vid beräkningen av kapitalkravet för riskmodulerna för motpartsrisk som tillhandahålls, och de är ansvariga för alla värdeminskningar för dessa tillgångar.

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 48–83

⁽²⁾ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1–155

⁽³⁾ EUT L 12, 17.01.2015, s. 1–797

Riktlinje 2 – Köptioners inverkan på durationen

- 1.10. Vid bestämning av durationen på obligationer och lån med köptioner bör företag ta hänsyn till att de inte kan lösas in av låntagaren i händelse av att dess kreditvärdighet försämras, kreditspread ökar ut eller räntor ökar.

Riktlinje 3 – Genomsnittlig duration för den durationsbaserade undergruppen aktiekurs

- 1.11. Företag bör tolka den genomsnittliga durationen som anges i artikel 304.1 b iii i Solvens II-direktivet som durationen av de aggregerade kassaflödena för skulderna.

Riktlinje 4 – Undergruppen för ränterisk

- 1.12. Företag bör inkludera alla räntekänsliga tillgångar och skulder i beräkningen av kapitalkravet för undergruppen ränterisk.
- 1.13. Den försäkringstekniska avsättningen bör omräknas enligt scenarier med hjälp av strukturen för löptider med riskfri ränta efter chocken, som bestäms genom att stressa den grundläggande strukturen för löptider med riskfri ränta och lägga till matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen eller övergångsåtgärden på den riskfria räntan enligt artikel 308 c i Solvens II-direktivet, om tillämpligt.
- 1.14. Tillgångarnas värde ska räknas om enligt scenarier genom att enbart stressa den grundläggande strukturen för löptider med riskfri ränta, och eventuella spreadar över den grundläggande strukturen för löptider med riskfri ränta bör förbli oförändrade. Det kan handla om att använda en mark-to-model-värdering för att bestämma värdet på tillgångarna under stress.
- 1.15. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör säkerställa att tillgångarnas värden som erhållits genom att använda en mark-to-model-värdering innan stresserna är förenliga med de noterade marknadspriserna på relevanta tillgångar på aktiva marknader.

Riktlinje 5 – Placeringar med kapital- och skuldinstrumentsegenskaper

- 1.16. Om tillgångarna uppvisar särdrag för skuld och kapitalinstrument bör företaget ta hänsyn till båda dessa särdrag när de avgör vilken standardformel undergrupperna för risk bör använda.
- 1.17. Vid fastställande av vilken standardformel undergrupperna för risk ska använda bör företag överväga den ekonomiska innebörden av tillgången.
- 1.18. Om tillgången kan anses vara sammansatt av diskreta komponenter bör företaget vid behov tillämpa relevanta stressar på var och en av dessa komponenter för sig.
- 1.19. Om det inte är möjligt att betrakta tillgången som sammansatt av separata komponenter bör företag basera valet av riskundergrupp inom standardformeln på om tillgång- eller skuldsärdragen är dominerande i ekonomisk mening.

Riktlinje 6 – Korta aktiepositioner

- 1.20. Om företag innehar korta aktiepositioner bör dessa användas för att kvitta långa aktiepositioner i beräkningen av kapitalkravet för aktierisk, men endast under förutsättning att kraven i artiklarna 208-215 i genomförandeåtgärderna är uppfyllda.
- 1.21. Företag bör ignorera alla andra korta aktiepositioner (resterande korta aktiepositioner) i beräkningen av kapitalkravet för aktierisk.
- 1.22. De resterande korta aktiepositionerna bör inte anses öka i värde genom att stressar tillämpas på aktier.

Riktlinje 7 – Undergruppen för koncentrationsrisk inom marknadsrisk

- 1.23. Utan att det påverkar artikel 187.3 andra delen i genomförandeåtgärderna, bör företag inte tilldela en riskfaktor på 0 % till investeringar i företag som ägs av motparter som ingår i förteckningen i artikel 187.3 i genomförandeåtgärderna.

Riktlinje 8 – Utlåning av värdepapper och liknande avtal

- 1.24. Vid fastställandet av kapitalkraven för utlåning och inlåning av värdepapper och repa eller omvänd repa, inklusive likviditetsswappar, bör företagen följa erkännandet av de utbytta objekten i Solvens II-balansräkningen. De bör också ta hänsyn till avtalsvillkor och risker som härrör från transaktionen eller avtalet.
- 1.25. Om den utlånade tillgången finns kvar i balansräkningen och den inlånade tillgången inte redovisas bör företag
 - (a) tillämpa relevanta undergrupper för marknadsrisken på den utlånade tillgången,
 - (b) inkludera den utlånade tillgången i beräkningen av kapitalkravet för motpartsrisk på typ 1-exponeringar, med hänsyn till riskreduceringen som den mottagna tillgången ger om den erkänns som säkerhet, i enlighet med kraven i artikel 214 i genomförandeåtgärderna.
- 1.26. Om den mottagna tillgången redovisas och den utlånade tillgången inte finns kvar i balansräkningen bör företag
 - (a) tillämpa relevanta undergrupper för marknadsrisken på den inlånade tillgången,
 - (b) ta hänsyn till den utlånade tillgången i beräkningen av kapitalkravet för motpartsrisk på typ 1-exponeringar, som baseras på balansvärdet av den utlånade tillgången vid tidpunkten för utbytet, om avtalsvillkoren och de rättsliga bestämmelserna i fråga om en insolvens för låntagaren ger upphov till en risk för att den utlånade tillgången inte återlämnas trots att den mottagna tillgången har återlämnats.
- 1.27. Om den utlånade tillgången och den inlånade tillgången medges i Solvens II-balansräkningen bör företag

- (a) tillämpa relevanta undergrupper för marknadsrisken på den utlånade tillgången och inlånade tillgången,
- (b) inkludera den utlånade tillgången i beräkningen av kapitalkravet för motpartsrisk på typ 1-exponeringar, med beaktande av riskreduceringen som den inlånade tillgången ger om den erkänns som säkerhet i enlighet med de krav som anges i artikel 214 i genomförandeåtgärderna,
- (c) inkludera skulder i sin balansräkning som följer av utlåningsarrangemanget i beräkningen av kapitalkravet för undergruppen för ränterisk.

Riktlinje 9 – Engagemang som kan skapa betalningsåtaganden

- 1.28. I enlighet med artikel 189.2 e i genomförandeåtgärderna bör kapitalkravet för typ 1-exponeringar i motpartsrisken tillämpas på juridiskt bindande åtaganden som ett företag har tillhandahållit eller arrangerat.
- 1.29. När inget nominellt värde nämns uttryckligen i arrangemanget för åtaganden, bör företagen fastställa motsvarande förlust vid fallissemang, enligt artikel 192.5 i genomförandeåtgärderna, på grundval av ett skattat nominellt belopp.
- 1.30. Det skattade nominella värdet är det högsta belopp som förväntas betalas i händelse av en kredithändelse hos motparten.

Efterlevnads- och redovisningsregler

- 1.31. Det här dokumentet innehåller riktlinjer som utfärdats enligt artikel 16 i Eiopa-förordningen. Behöriga myndigheter ska i enlighet med artikel 16.3 i Eiopa-förordningen med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer och rekommendationer.
- 1.32. Behöriga myndigheter som följer eller avser att följa dessa riktlinjer bör införliva dem i sitt regelverk och sin tillsynsprocess på ett lämpligt sätt.
- 1.33. De behöriga myndigheterna ska meddela Eiopa att de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, eller i annat fall ange skälen till att de inte följer dem, inom två månader från det att de översatta versionerna har offentliggjorts.
- 1.34. Om Eiopa inte har fått något meddelande från en myndighet inom denna tidsfrist kommer denna myndighet att anses bryta mot bestämmelserna och rapporteras i enlighet med det.

Slutlig bestämmelse om omprövning

- 1.35. Dessa riktlinjer ska bli föremål för omprövning av Eiopa.